

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 334. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262131392/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Hr. *Eiler Ged* taug, strøg sig smilende ned ad sit graae Skjæg og lænede sig tilbage i Stolen.

De to Beilere stirrede først med store Øine paa den grusomme Herremand; derpaa faldt deres ulykkelige Blik uvilkaarligt henad det fortvivlede Gulv, som om de vilde maale sammes Længde og Brede. De snappede efter Veiret, ligesom Fiske, der ere komne paa det Tørre.

Da aabnedes en Dør, og Frøken *Maren Ged*, fulgt af to Skaffersvende, der frembare et dækket Davrebord, traadte ind i al sin ungdommelige Pragt og Herlighed. Det var ikke den Gyldenstykkets Hue paa det sorte Haar, ikke den røde Fløiels Bulle, løseligt med Søvlænker snøret foran den fyldige Barm, ikke det sorte stribede Atlaskes Skjørt, ikke de smaa, sølvspændte Skoe, der virkede som en Trolddom paa de unge Mænd; nei, den freidige, friske Mund og de kjække, tindrende Øine var det, som nedslog enhver Betænkelighed. Efter denne Aabenbarelse, der i dette Øieblik forekom dem aldeles ny, tykkedes *Intet* dem umuligt. Begge greb, som ved eet Huskud, hver een af den gamle Herres Hænder og hviskede med sagte, men fast Røst: »Hr. Ridder! jeg vil opfylde Betingelsen!«

»Godt, godt!« svarede Hr. *Eiler Ged*, og rystede ret hjerteligt, men med et polidsk Smil begge Hænder. »Men det har da vel ikke saa stor Hast? Vi kunne dog vel først tage os lidt Davre?« hvorpaa han førte dem til Bordet. Da de her flittigt havde langet til det store Saltmadsfad og endnu flittigere tømt de blanke Kruus, fyldte med stærkt krydret spansk Viin, følte de sig istand til at overvinde Alt,